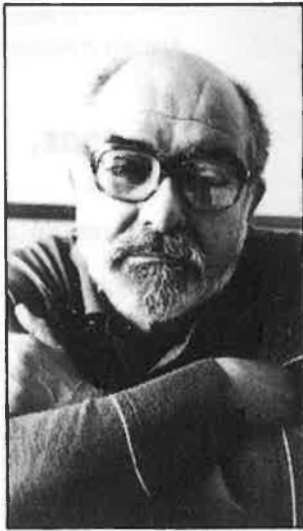

Vicent Ventura

L'engany del referèndum

Aquests dies he firmat novament papers demanant un referèndum clar, immediat i vinculant. I firmaré tots els que em posaran al davant, encara que el referèndum ja no serà immediat, ja que es preveu per a d'ací a tres mesos, quan les enquestes els siguin prou favorables, el plantejaran insidiosament i en absolut serà vinculant. El guanyaran, vull dir; perquè serien imbècils si el perdessen, jugant, com juguen, amb les cartes marcades. I no són imbècils.

Cínics, en canvi, sí que ho són ¡i tant! O si voleu, direm que són «polítics», en el sentit trampós de la paraula. Perquè ja em direu si es pot creure que, des de l'oposició, no es veia tota la decisió que era necessària per a desvincular-se de l'OTAN. Això volia dir que en el paquet entrava la rescissió dels pactes amb els EUA i, per consegüent, l'adopció d'una política exterior basada en la neutralitat. I, naturalment, totes aquestes coses no s'haurien pogut fer exercitant el «consens». Val a dir, per tant, que en lloc d'aplar-la, una política basada exclusivament en el suport de la pròpia majoria, hauria irritat la dreta. ¿I es podria esperar del PSOE tant d'atreviment?

Els socialismes europeus estan homologats, o siga, que pertanyen tots a una Internacional que ja no funciona perquè els moviments obrers es reforcen mútuament, com quan va nàixer, sinó per «concertar-los» amb les grans patronals, a través dels pactes de govern que signen

quan arriben al poder. I l'OTAN és una peça bàsica de l'actual «internacionalisme» socialista.

El PSOE, en l'oposició, s'havia de diferenciar de la dreta i volia substituir-la en el poder. Però tampoc no era qüestió d'exagerar la nota, i és per això que se'ls ocorregué aquell cautelós eslògan que, ben mirat, podria interpretar-se de moltes maneres. Per exemple, de la manera en què l'interpretaven els seus redactors. Perquè no van dir mai clarament que, si guanyaven, ens traurien de l'OTAN. Varen dir únicament que «de entrada, NO». Ho dic sense la més mínima intenció de fer broma ni de repetir l'acudit que tant s'ha prodigat últimament, però la veritat és que aquella frase suggeria l'altra que diu «d'eixida, TAMPOC».

I ara els del PSOE es troben, davant dels fets, entre una dreta que els empenya contra les cordes, demanant-los que no facen el referèndum i deixen, per tant, de complir la promesa electoral, i una esquerra que els exigeix el referèndum immediat, clar i vinculant. El faran, perquè ja ho han dit, però tard, confús i sense més vinculació que la «moral».

Hi ha, però, coses pitjors encara, perquè es pot preveure ja que passarà d'ací a un any o dos amb la promesa de la no-nuclearització. ¿Qui pot creure, per exemple, que és possible una OTAN, diguem-ne «a la carta», en la qual uns països accepten les armes nuclears i uns altres les refusen? □

La teua taula en festes

